

Dosarul nr. 2ra-1531/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru)

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transgrupservice”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dorin Donos împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Transgrupservice” și Societății cu Răspundere Limitată „Efect Prim” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de fidejusiune

împotriva deciziei din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Dorin Donos, casată integral hotărârea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 4 octombrie 2018, Dorin Donos a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de fidejusiune.

În motivarea acțiunii a invocat că la 2 aprilie 2015, între SRL „Transgrupservice”, în calitate de prestator și SRL „Efect Prim”, în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul de prestări servicii și deservire tehnică nr. 37.

În temeiul contractului menționat, în perioada 2 aprilie 2015-26 august 2015, SRL „Efect Prim” i-au fost prestate servicii de reparație și vândute piese auto în sumă totală de 96 586 de lei.

A comunicat că, deoarece SRL „Efect Prim” nu și-a onorat obligațiunile de plată, la 28 ianuarie 2016, SRL „Transgrupservice” a depus în Judecătoria Ciocana

mun. Chișinău cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei și a penalităților.

Astfel, prin hotărârea din 16 martie 2016 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, acțiunea înaintată de SRL „Transgrupservice” a fost admisă, fiind încasate de la SRL „Efect Prim” în beneficiul SRL „Transgrupservice” suma de 55 736 de lei cu titlu de datorie, suma de 57 787,34 de lei cu titlu de penalitate și suma de 3 405,70 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 22 iunie 2016, SRL „Transgrupservice” a înaintat spre executare documentul executoriu nr. 2c-58/16 din 16 martie 2016 emis de Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, la biroul executorului judecătoresc Dumitru Braniște.

A precizat că în cadrul procedurii de executare, SRL „Efect Prim” nu a efectuat nicio achitare, astfel că SRL „Transgrupservice” a depus o nouă cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Ghețiu și Dorin Donos, intervenient accesoriu SRL „Efect Prim” cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 96 929,04 de lei, a penalității în sumă de 4 264,88 de lei și a cheltuielilor de plată a taxei de stat.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Transgrupservice”, casată hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, fiind încasată în mod solidar de la Radu Ghețiu și Dorin Donos suma de 96 929,04 de lei, penalitatea în sumă de 17 447,23 de lei și cheltuielile de judecată.

A menționat reclamantul că la 6 august 2018, a recepționat copia deciziei motivate din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, iar din partea motivată a deciziei a aflat precum că ar fi încheiat un contract de fidejusiune cu SRL „Transgrupservice”.

A evidențiat că contractul de fidejusiune nu a fost semnat de dânsul și nici nu a cunoscut mai devreme despre existența acestui contract, cu atât mai mult că serviciile de deservire tehnică au fost prestate SRL „Efect Prim”, unde administrator este Daniela Balagura, iar dânsul nu are nicio atribuție cu compania respectivă.

Totodată, a subliniat că semnătura din contractul de fidejusiune din 19 octombrie 2016, nu este aplicată de către el, este o semnătură falsă, executată de o altă persoană, iar pârâții prezentând acest contract la examinarea cauzei au avut ca scop să ducă instanța de judecată în eroare, încasând ilegal această sumă exagerat de mare de la el.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 199, 216, 217, 219, 220 Cod civil, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea contractului de fidejusiune din 19 octombrie 2016 încheiat între el și SRL „Transgrupservice”.

Prin hotărârea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Dorin Donos, casată integral hotărârea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă.

A fost anulat contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016 încheiat între Dorin Donos și SRL „Transgrupservice”.

A fost încasată în beneficiul lui Dorin Donos din contul SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim”, în mod solidar, suma de 2 068 de lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel.

La 30 iulie 2021, SRL „Transgrupservice” a declarat recurs împotriva deciziei din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la Dorin Donos în beneficiul SRL „Transgrupservice” a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în cuantum de 1 453,94 de lei.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, neîntemeiată, pronunțată contrar prevederilor legislației în vigoare cu încălcarea normelor de drept procesual și material.

A menționat că instanța de apel în mod neîntemeiat a respins cererea de amânare a reprezentantului SRL „Transgrupservice”, examinând cauza în lipsa acestuia.

A menționat că instanța de apel, la examinarea cauzei urma să aplice prevederile în vigoare la data întocmirii și semnării contractului de fidejusiune din 19 octombrie 2016, această obligațiune a instanței reiese din articolele ce prevăd aplicarea în timp a legislației civile.

A considerat corectă concluzia primei instanțe, care a dat o apreciere critică raportului de expertiză, iar instanța de apel a examinat superficial materialele dosarului.

Reieșind din prevederile art. 217 alin. (1) Cod civil, în redacția în vigoare la momentul semnării contractului, instanțele de judecată care au judecat cauza (SRL „Transgrupservice” împotriva lui Dorin Donos și Radu Ghețiu privind încasarea solidară a datoriei), în situația în care ar fi depistat careva aspecte care ar fi dus la nulitatea actului juridic, acestea din urmă au fost în drept să declare nulitatea acestuia.

Astfel, în lipsa unor astfel de constatări și admiterii integrale a acțiuni pe marginea cerințelor înaintate de SRL „Transgrupservice” în cauza civilă menționată, instanțele de judecată în cadrul acestui litigiu sunt decăzute din dreptul de a se pronunța pe marginea nulității actului juridic în speța dată, având în vedere prevederile art. 123 alin. (2) CPC.

Prin urmare, legalitatea contractului de fidejusiune semnat între SRL „Transgrupservice”, SRL „Efect Prim” și Dorin Donos nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016 a fost verificată și stabilită anterior în cadrul unui proces civil.

La 14 septembrie 2021, în adresa lui Dorin Donos și SRL „Efect Prim” a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SRL „Transgrupservice”, cu

înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 30 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, careva referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 29 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 245 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Tot actele cauzei atestă că la 2 iunie 2021, reprezentantul recurente, Tudor Gavriliță a luat cunoștință cu materialele dosarului (f. d. 2 vol. II).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 iulie 2021 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Dorin Donos înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim”, a solicitat anularea contractului de fidejusiune din 19 octombrie 2016 încheiat între el și SRL „Transgrupservice”.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o.

Judecând apelul declarat de către Dorin Donos, instanța de apel a admis apelul, a casat integral hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea, a anulat contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016 încheiat între Dorin Donos și SRL „Transgrupservice” și a

încasat în beneficiul lui Dorin Donos din contul SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim”, în mod solidar, suma de 2 068 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a conchis că prima instanță pripit a pus la baza soluției sale, faptul că expertul nu a constatat cu certitudine că semnătura din contractul de fidejusiune nu i-ar aparține lui Dorin Donos.

A concluzionat instanța de apel că concluziile expertului judiciar din raportul de expertiză judiciară nr. 213 din 23 decembrie 2019 efectuat de către Biroul Asociat de Expertiză Judiciară, indică cu certitudine că contractul de fidejusiune este lovit de nulitate, în condițiile în care cel puțin două părți semnatare ale contractului litigios SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim”, reprezentati de către administratori, la fel, nu au semnat personal contractul de fidejusiune.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii înaintate de către Dorin Donos.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art. 1146 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, potrivit cărora prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.

Coroborând prevederile enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs constată că la data de 2 aprilie 2015 între SRL „Transgrupservice”, în calitate de prestator și SRL „Efect Prim”, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări servicii și deservire tehnică nr. 37, în temeiul căruia SRL „Efect Prim” i-au fost prestate servicii de reparație și vândute piese auto.

La data de 28 ianuarie 2016 SRL „Transgrupservice” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Efect Prim” cu privire la încasarea datoriei și penalităților.

Prin hotărârea irevocabilă din 16 martie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, a fost admisă integral acțiunea depusă de SRL „Transgrupservice” și încasată din contul SRL „Efect Prim” în beneficiul SRL „Transgrupservice” suma de 55 736 de lei cu titlu de datorie, suma de 57787,34 de lei cu titlu de penalitate și suma de 3405,70 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f. d. 17).

La caz se mai constată că la 19 octombrie 2016, între Dorin Donos în calitate de fidejutor, SRL „Transgrupservice” în calitate de creditor și SRL „Efect Prim”, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10, prin care fidejutorul Dorin Donos și-a asumat obligația să răspundă solidar cu debitorul față de creditorul SRL „Transgrupservice”, pentru onorarea integrală a obligațiunilor de achitare a sumei de 96 929,04 de lei, care urma a fi achitată de debitor în temeiul titlului executoriu emis în baza hotărârii din 16 martie 2016 a

Judecătorei Ciocana (dosar nr. 2c-58/16), în cazul în care debitorul nu-și va onora integral obligațiunile de achitare a sumei de 96 929,04 de lei în termen de 60 de zile din data semnării contractului (f. d. 66).

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, rămasă irevocabilă prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, inclusiv și în temeiul contractului de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016, a fost încasată în mod solidar de la Radu Ghețiu și Dorin Donos în beneficiul SRL „Transgrupservice” suma de 96 929,04 de lei, penalitatea în sumă de 17 447,23 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5 609,29 de lei (f. d. 96 – 108 vol. I).

Conform prevederilor art. 220 alin. (1) Cod civil, în vigoare până la 1 martie 2019, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

În sensul normei enunțate este de înțeles că sancțiunea nerespectării prevederilor legii este nulitatea absolută. Norma acestui alineat prevede că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli (norme onerative), sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni (norme prohibitive).

Făcând referire, în confirmarea cerințelor sale cu privire la anularea contractului de fidejusiune sus menționat, la prevederile normei citate, Dorin Donos nu a prezentat dovezi care ar demonstra că încheierea contractului de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016, contravine normelor imperative.

Dimpotrivă, în cadrul examinării cauzei s-a constatat cert că actul juridic menționat a fost încheiat cu respectarea formei și conținutului prevăzut de lege.

Or, deși Dorin Donos a invocat că semnătura pe contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016 nu i-ar aparține, fiind falsificată, acesta nu a adus probe concludente și pertinente în confirmarea acestei susțineri.

Așadar, instanța de recurs atestă temeinicia concluziei primei instanțe precum că raportul de expertiză judiciară nr. 213 din 23 decembrie 2019 efectuat de către Biroul Asociat de Expertiză Judiciară, anexat la materialele dosarului, nu indică în mod concret că semnătura pe contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016 nu aparține lui Dorin Donos, expertul judiciar concluzionând doar că soluționarea întrebării dacă semnătura din numele lui Dorin Donos din contractul de fidejusiune în litigiu nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016, este efectuată de către însuși Dorin Donos sau de altă persoană, nu a fost posibil de stabilit (f. d. 120-137 vol. I).

În aceste circumstanțe, la caz, este incontestabil că concluzia expertului din raportul de expertiză judiciară nr. 213 din 23 decembrie 2019, nu poate fi reținută drept probă pertinentă și admisibilă în confirmarea temeiniciei acțiunii lui Dorin Donos.

Față de toate aceste considerente, instanța de recurs notează că instanța de apel într-un mod incert a concluzionat că prima instanță pripit ar fi pus la baza

soluției sale, faptul că expertul judiciar nu a constatat cu certitudine că semnătura din contractul de fidejusiune nu i-ar aparține lui Dorin Donos.

O astfel de abordare a instanței de apel contravine prevederilor art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, care stipulează expres că în partea finală a raportului de expertiză sunt expuse concluziile expertului, care cuprind răspunsurile la întrebările formulate de către ordonatorul expertizei. *Răspunsurile la întrebări se formulează exact, fără a permite interpretări echivoce.*

În acest context, având în vedere faptul că concluzia expertului din raportul de expertiză judiciară nr. 213 din 23 decembrie 2019, nu este una exactă și fermă, este îndubitabil că decizia instanței de apel are un caracter contradictoriu față de circumstanțele cauzei.

Respectiv, este greșită și concluzia instanței de apel în sensul că contractul de fidejusiune este lovit de nulitate.

Instanța de recurs reține ca lipsită de suport și concluzia instanței de apel cu privire la nulitatea contractului de fidejusiune din considerentul că cel puțin două părți semnatare ale contractului litigios SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim”, reprezentați de către administratori, la fel nu au semnat personal contractul de fidejusiune.

În acest sens, instanța de recurs reține că, după cum corect a stabilit și prima instanță, deși expertul judiciar al Biroului Asociat de Expertiză Judiciară a formulat o concluzie suplimentară din inițiativă proprie, concluzionând că semnătura în litigiu din numele lui Nicolae Simion, care este administratorul SRL „Transgrupservice” din contractul de fidejusiune în litigiu nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016, a fost executată de către Tudor Gavriliță, iar semnătura în litigiu din numele Danielei Balagura, care este administrator al SRL „Efect Prim” din același contract, a fost executată de către Radu Ghețiu, aceasta nu confirmă lipsa consimțământului părților la instituirea unui raport juridic obligațional.

Mai cu seamă, că la efectuarea expertizei grafoscopice, nu este clar dacă expertul judiciar ajungând la o astfel de concluzie a solicitat mostre libere de semnături de la persoanele a căror semnătură a verificat-o și anume de la Nicolae Simion, Radu Ghețiu și Daniela Balagura, sub aspectul autenticității, în situația în care la raportul de expertiză, nu sunt anexate careva mostre de semnături libere a persoanelor indicate.

Mai mult decât atât, ajungând la o așa concluzie, instanța de apel nu a ținut cont nici de faptul că prin procura nr. 01/01-11 din 1 noiembrie 2018, Tudor Gavriliță a fost împuternicit inclusiv cu dreptul de a semna toate actele și documentele necesare în interesele SRL „Transgrupservice” (f. d. 47 vol. I).

Distinct de cele menționate, prima instanță într-un mod justificat a reținut că Dorin Donos nu a prezentat probe, în sensul art. 118 CPC, care ar confirma temeinicia argumentelor sale privind lipsa consimțământului părților de a institui un raport juridic obligațional.

În același timp, instanța de recurs va respinge și argumentele lui Dorin Donos din acțiune, precum că despre contractul de fidejusiune nr. F-02/19-10 din

19 octombrie 2016, a aflat odată cu recepționarea deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 3 iulie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Transgrupservice” împotriva lui Radu Ghețiu și Dorin Donos, intervenient accesoriu SRL „Efect Prim” privind încasarea în mod solidar a sumei datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Or, în acest aspect, este de menționat că din conținutul deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care inclusiv și în temeiul contractului de fidejusiune nr. F-02/19-10 din 19 octombrie 2016, a fost încasat în mod solidar de la Radu Ghețiu și Dorin Donos în beneficiul SRL „Transgrupservice” suma de 96 929,04 lei, penalitatea în sumă de 17 447,23 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5 609,29 de lei, instanța de apel a constatat cu certitudine că Dorin Donos fiind legal citat, despre locul, data și ora examinării cauzei, a cunoscut despre examinarea cauzei, fapt ce respinge argumentul lui Dorin Donos că nu a cunoscut mai devreme despre existența acestui contract (f. d. 23 – 29 vol. I).

Prin urmare, incidente speței devin prevederile art. 123 alin. (2) CPC, potrivit cărora faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Sintetizând cele reliefate supra, instanța de recurs atestă ca întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată a lui Dorin Donos împotriva SRL „Transgrupservice” și SRL „Efect Prim” cu privire la anularea contractului de fidejusiune din 19 octombrie 2016, prin urmare netemeinicia deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs relevă și faptul că odată cu depunerea cererii de recurs, SRL „Transgrupservice” a solicitat încasarea din contul lui Dorin Donos a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs în sumă de 1453,94 de lei.

În conformitate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de recurs consideră necesar de a încasa din contul lui Dorin Donos în beneficiul SRL „Transgrupservice”, suma de 1453,94 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2181 din 28 iulie 2021, anexat la dosar (f. d. 18 vol. II).

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe și de a încasa din contul lui Dorin Donos în beneficiul SRL „Transgrupservice” suma de 1453,94 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transgrupservice”.

Se casează integral decizia din 15 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dorin Donos împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Transgrupservice” și Societății cu Răspundere Limitată „Efect Prim” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de fidejusiune.

Se încasează din contul lui Dorin Donos în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Transgrupservice” suma de 1453 (una mie patrusute cincizeci și trei) de lei, 94 bani, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Aliona Miron

Ala Cobăneanu